

ଆରମ୍ଭ

କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେବ ...

ଆଉ ଏକ ଆହ୍ୱାନ, ନେତାଜୀଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ପରି
ମାଟିର ଆହ୍ୱାନ, ସଂସ୍କୃତିର ଆହ୍ୱାନ
“ଶିକ୍ଷା ବଞ୍ଚାଅ” ର ଆହ୍ୱାନ
ସେମାନେ ଲୁଚିନେବେ ସବୁକିଛି
ଲେଉଟାଇବେନି କିଛି
ଫିରିଙ୍ଗୀଙ୍କ ପରି
ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଛବିଥିବା କିଛି କାଗଜ ଚୁକ୍ଚୁଡ଼ା ବଦଳରେ
ମୋହର ବାଜିଥିବା କିଛି ପ୍ରମାଣପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ
ଧଳା ପୋଷାକର ଆଡୁଆଳରେ ।

କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେବ

ସ୍ୱପ୍ନ ଆଉ ଏକ “ତକ୍ଷଶିଳା” ର
ପରିକଳ୍ପନା ନୂଆ ଏକ “ନାଳନ୍ଦା” ର
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଏକ ସୁଶୋଭିତ, ସୁସୁନ୍ଦର “ପୁଷ୍ପଗିରି” ର
ସେମାନେ ଏବେ ବି ବଞ୍ଚିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି
ଆଧୁନିକତାର ପାହାଡ଼ ଉତ୍ତାପେ
ସାମାଜିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ବାଡ଼ି ଆଡ଼େ

ଚଙ୍କାର ଚୋକେଇ ଭିତରେ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ

କାହିଁକିନା

“ଆରୁଣି”ମାନେ ଏଠି ଅପେକ୍ଷାରତ

“ଧୌମ୍ୟ”ଙ୍କ ଆଗମନକୁ, ଆଦେଶକୁ

ନିଷ୍ଠା ର ନିପୁଣତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ;

ଏବେବି ତ

“ଏକଲବ୍ୟ”ମାନେ ଏକାକୀ

ଲୁଚି ଶିଖତି “ଦ୍ରୋଣ”ଙ୍କ ଠାରୁ

ମୁକୁଳିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି

ଦାରିଦ୍ର୍ୟତା, ଅସ୍ଫୁଣ୍ୟତା ର ଆବରଣରୁ ;

ଶେଷରେ

“ଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତ”ମାନେ ବି ଚାହିଁ ବସିଛନ୍ତି

“ଚାଣକ୍ୟ”ଙ୍କ ଆହ୍ଵାନକୁ

ଆଉ ଏକ ଯୁଦ୍ଧର ଆହ୍ଵାନ

‘ଶିକ୍ଷା ବଞ୍ଚାଅ’ର ଆହ୍ଵାନ

ଶିକ୍ଷିତ ରାଜାସମାନଙ୍କ ପାଖରୁ

ଅର୍ଥଲୋଭୀ ପିଶାଚଙ୍କ କବଳରୁ ।

ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ବିଶ୍ଵାଳ

୨୪-୦୨-୨୦୧୨, ମିତିଗାନ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା